

طراحی بهینه سازه فضاکار گنبدی‌شکل با استفاده از الگوریتم انفجار بزرگ

علی کاوو^۱، احسان افشاری^۲

۱- استاد دانشکده مهندسی عمران دانشگاه علم و صنعت ایران صندوق پستی - ۱۶۷۶۵-۱۶۳ نارمک، تهران
alikaveh@iust.ac.ir

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه دانشگاه علم و صنعت ایران
e_afshari@civileng.iust.ac.ir

چکیده

پژوهش دهانه‌های بزرگ با حداقل ستون‌های میانی، همیشه مساله مورد توجه مهندسان بوده است. یکی از انواع سازه‌هایی که بدین منظور می‌تواند پیشنهاد شود، گنبدها هستند که علاوه بر اقتصادی بودن، از لحاظ معماری نیز زیبایی خاصی دارند. در این مقاله، تعیین سطح مقطع برای اعضای گنبد به منظور بهینه شدن وزن سازه با استفاده از الگوریتم انفجار بزرگ، صورت می‌گیرد. ضوابط طراحی براساس آینه نامه LRFD-AISC در نظر گرفته شده است، همچنین انتخاب سطح مقطع برای اعضای گنبد از مجموعه مقادیر مجاز این آینه نامه انجام می‌گیرد. بارگذاری بر روی گنبد نیز به صورت بارهای افقی در نظر گرفته می‌شود.

واژه‌های کلیدی: طراحی بهینه، الگوریتم انفجار بزرگ، سازه فضاکار گنبدی‌شکل، آینه نامه LRFD-AISC

۱. مقدمه

الگوریتم‌های بهینه‌یابی فرآکاوشی روش‌هایی تقریبی هستند که از قوانین احتمالاتی برای پیدا کردن حل‌های بهینه استفاده می‌کنند. این روش‌ها می‌توانند به عنوان یک جایگزین، برای روش‌های برنامه‌ریزی ریاضی در مسایل بزرگ عمل کنند و در زمانی کوتاه به جواب مطلوبی برسند. طبیعت همیشه یک منبع اصلی الهام‌گیری برای تعداد زیادی از روش‌های فرآکاوشی بوده است به طوری که خود طبیعت نیز برای مسایل دشوار، از این قواعد استفاده می‌کند. در سال‌های اخیر تعداد زیادی از الگوریتم‌های بهینه‌یابی جدید به وجود آمده‌اند، به طوری که این روش‌ها در مقایسه با الگوریتم‌های قبلی، دارای سرعت و توان پیشرفتی در رسیدن به جواب‌های بهینه و یا نزدیک به بهینه هستند. الگوریتم‌های بهینه‌یابی فرآکاوشی به علت پتانسیل بالایی که در مدل کردن مسایل مهندسی دارند، توجه زیادی را به خود جلب کرده‌اند و در سال‌های اخیر شاهد پیشرفت‌های چشمگیری در این زمینه هستیم.